

Sygn. akt IX W 2783/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie Wydział IX Karny

w składzie:

Przewodniczący - SSR Joanna Sienicka

Protokolant – st. sekr. sąd. Kalina Pawełko

w obecności oskarżyciela publ. P. S.

po rozpoznaniu w dniu 6 października i 3 listopada 2016r., sprawy

K. K. (1)

s. R. i M. z domu P.

ur. (...) w S.

obwinionego o to, że:

w dniu 5 maja 2016 roku o godz. 19:30 w O. na ul. (...) kierując samochodem m-ki S. o nr rej. (...) przekroczył dopuszczalną prędkość o 31 km/h i poruszał się z prędkością 81 km/h

- tj. za wykroczenie z art. 92a kw w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym

ORZEKA:

I. obwinionego K. K. (1) uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to skazuje go z mocy art. 92a kw w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym wymierzając na podstawie art. 92a kw karę grzywny w wymiarze **300 (trzysta)** złotych;

II. na podstawie art. 118 § 1 kpw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt. 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych obciąża obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie **100 (sto)** złotych i opłatą w kwocie **30 (trzydzieści)** złotych.

Sygn. akt IX W 2783/16

UZASADNIENIE

Obwiniony K. K. (1) prowadzi własną działalność gospodarczą –(...) –(...), deklaruje osiągnięcie dochodu w wysokości około (...) złotych, nie posiada nikogo na utrzymaniu, jest kawalerem (dane k. 16,45)

W dniu 5 maja 2016 r. o godz. 19:30 K. K. (1) kierował pojazdem marki S. o nr rej. (...). W samochodzie znajdowali się pasażerowie: B. K. (1) –partnerka obwinionego, siedząca na przednim fotelu obok kierowcy oraz jej matka -M. K. (1), siedząca z tyłu po stronie pasażera. Obwiniony jechał ulicą (...) od strony ul. (...) w kierunku ul. (...). Jechał do brata -B. K. (2), mieszkającego przy ul. (...). Poruszał się lewym pasem ruchu.

W tym czasie funkcjonariusze Wydziału Ruchu Drogowego K. w O. -post. M. K. (2) i asp. S. K. dokonywali kontroli statystycznej prędkości pojazdów na ul. (...) -na obszarze zabudowanym, na drodze z ograniczeniem prędkości do 50 km/h. Pomiar przeprowadzany był na wysokości budynku nr (...) przy ul. (...). M. K. (2) urządzeniem (...) (...) mierzył prędkość pojazdów jadących od strony ul (...). Około godziny 19.33 zmierzył prędkość pojazdu obwinionego. Pomiaru dokonał z odległości 287 m. Wynik pomiaru wynosił 81 km/h Obwiniony został zatrzymany do kontroli. Okazano mu wynik pomiaru. Podczas czynności kontrolnych doszło do wymiany zdań pomiędzy obwinionym, a funkcjonariuszem policji S. K.. Obwiniony nagrał część tej rozmowy. W dyskusji brała udział także B. K. (1). Po chwili do obwinionego i funkcjonariuszy policji podszedł także brat obwinionego B. K. (2).

Obwiniony odmówił przyjęcia mandatu karnego.

Oznakowany radiowóz policji stał przy ul (...) pomiędzy budynkiem mieszkalnym nr (...), a jezdnią, poniżej drogi – jak na zdjęciu k 42-43. Funkcjonariusze dokonujący czynności byli umundurowani, dobrze widoczni z uwagi na kamizelki odblaskowe . M. K. (2) dokonujący pomiaru prędkości stał na chodniku po prawej stronie drogi , patrząc z kierunku poruszania się obwinionego.

W dniu 20 maja 2016r do K. w O. przekazana została skarga obwinionego na sposób przeprowadzenia kontroli i zachowanie funkcjonariuszy policji. W odpowiedzi na skargę, po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, Komendant Miejski Policji w O. poinformował K. K. (1), iż zarzut celowego kamuflowania radiowozu uznany został za bezzasadny, nie potwierdzono także zarzutu niewłaściwego zachowania funkcjonariusza policji.

Ulica (...) objęta jest monitoringiem miejskim. Nagranie z dnia zdarzenia nie zostało zabezpieczone.

(dowody: wyjaśnienia obwinionego k. 45 – 45v, zeznania M. K. (2) k. 45v – 46v, zeznania S. K. k. 46v, 47v, zeznania B. K. (1) k. 47 – 47v, zeznania M. K. (1) k. 64 -64v, zeznania B. K. (2) k. 64v – 65, informacje z (...) k. 3, notatka urzędowa k. 4, notatka k. 7, ksero notatnika służbowego k. 21 – 22, świadectwo legalizacji ponownej urzędzenia k. 23, ksero notatnika służbowego k. 30 – 40, odpowiedź na skargę z 20 czerwca 2016 r. k. 41, wydruki fotograficzne k. 42-44, płyta (...) k. 51, pismo informujące (...) k. 53, pismo z 24.10.2016 r. k. 59, pismo z 2 listopada 2016 r. k. 60, notatka urzędowa k. 61).

Obwiniony K. K. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia. Wyjaśnił, że podany przez funkcjonariusza pomiar prędkości nie należy do niego. Potwierdził, że jechał od strony osiedla (...) i ul. (...) w kierunku centrum miasta. Jechał z prędkością ok. 50 km/h. Wiedział, że na ul. (...) odbywa się kontrola prędkości pojazdów. Informację tę uzyskał od brata- B. K. (2) podczas jazdy. Obwiniony oświadczył, iż widział funkcjonariusza z odległości ok. 1 km. Nadto dodał, że przed samą kontrolą stał przed skrzyżowaniem i nie mógł rozwinąć prędkości do przekraczającej 50 km/h. Stwierdził również, że ze względu na okoliczności towarzyszące pomiarowi prędkości, tj. jazda w grupie pojazdów, pomiar nie mógł być poprawny i dotyczył on innego pojazdu. Obwiniony podniósł, iż policjant dokonujący pomiaru był kamizelce odblaskowej , natomiast radiowóz stał w miejscu niewidocznym z jezdni. (k. 45 – 45v).

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego, uznając je za przyjętą przez niego linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności za zarzucane mu wykroczenie. Wyjaśnieniom obwinionego przeczą zeznania funkcjonariuszy Policji, w szczególności świadka M. K. (2), który przeprowadzał czynności kontrolne w niniejszej sprawie –dokonywał pomiaru prędkości urządzeniem kontrolno – pomiarowym (...)(...)

Sąd nie podzielił argumentacji obwinionego, iż nie mógł przekroczyć dozwolonej prędkości, gdyż wiedział o dokonywanej przez funkcjonariuszy kontroli statystycznej na ul. (...), którą to informację uzyskał od brata B. K. (2). W tym zakresie wyjaśnienia obwinionego i zeznania świadków B. K. (2) i B. K. (1) nie są spójne w zakresie czasu w jakim obwiniony informacje tę miał uzyskać. Z dowodów tych nie wynika bezspornie, iż przed dokonaniem pomiaru obwiniony wiedział, iż przeprowadzana jest kontrola prędkości na ul (...).

Zarzuty podnoszone przez obwinionego a odnoszące się do miejsca zaparkowania radiowozu i zachowania jednego z funkcjonariuszy podczas kontroli stanowiły przedmiot rozpoznania w ramach postępowania skargowego prowadzonego w K. O. i uznane zostały za niepotwierdzone. Z przedłożonych materiałów wynika, iż zastrzeżenia obwinionego budziło zachowanie funkcjonariusza, który nie dokonywał pomiaru lecz asystował przy tych czynnościach.

Z zeznań świadka M. K. (2) wynika, że pojazd obwinionego został zatrzymany do kontroli z powodu przekroczenia dozwolonej prędkości jazdy. Wskazał on, że dokonał pomiaru z odległości 287 metrów. Kierowca pojazdu S. (...) poruszał się z prędkością 81 km/h. Po zatrzymaniu obwinionego pokazał mu wynik pomiaru oraz odległość z jakiej został on dokonany. Wskazał także miejsce, z którego dokonywał przedmiotowej kontroli. Dodał, że pojazd obwinionego był pierwszym pojazdem jadącym w kolumnie. Kolejne pojazdy znajdowały się za nim w odległości kilkunastu do kilkudziesięciu metrów. Podał, że obwiniony od początku kontroli był bardzo pobudzony, zachowywał się arogancko. Nie zaprzeczył popełnieniu wykroczenia, nie odnosił się do wyniku pomiaru twierdząc, iż nie jest nim zainteresowany. Zarzucił natomiast, iż dokonują pomiaru w miejscu niedozwolonym, że radiowóz nie jest widoczny z dostatecznej odległości. M. K. (2) zeznał, iż był w pełnym umundurowaniu, w kamizelce odblaskowej. Radiowóz stał w bezpiecznym miejscu i był widoczny dla innych uczestników ruchu. Pomiaru dokonał na prostym odcinku. Obwiniony wyszedł już z łuku drogi. W chwili mierzenia prędkości obok jego pojazdu nie znajdował się żaden pojazd. Zeznał, iż jest pewien, iż dokonał pomiaru prędkości pojazdu K. K.. Oświadczył, iż nie znał wcześniej obwinionego. Po zakończeniu służby udał się do K. celem przejrzenia zapisu monitoringu i potwierdzenia nr rej pojazdu kontrolowanego.

S. K. potwierdził okoliczności w jakich dokonany został pomiar prędkości pojazdu obwinionego. Świadek ten sam nie wykonywał pomiaru, asystował M. K., który obsługiwał urządzenie urządzeniem (...). Znajdował się w radiowozie. Wysiadł z radiowozu podczas kontroli. Widział, że jego kolega z patrolu zatrzymał samochód S.. Nie pamiętał, którym pasem ruchu pojazd ten jechał w czasie pomiaru prędkości, lecz pamiętał, że jechał jako pierwszy. Po kontroli widział nagranie z monitoringu. Za pojazdem obwinionego jechały inne samochody w dalszej odległości. Po zatrzymaniu obwinionego, po jakimś czasie na miejsce kontroli przyszedł mężczyzna z bloku obok. Dodał, że zachowanie obwinionego podczas dokonywanej kontroli było niewłaściwe, nie wykonywał poleceń. Świadek zaprzeczył by miał użyć w czasie kontroli słów jak na k 46v.

Sąd dał wiarę zeznaniom w/w funkcjonariuszy policji jako logicznym, rzeczowym. Świadkowie dokonując kontroli wykonywali swoje obowiązki służbowe, nie mieli jakiegokolwiek powodu by bezpodstawnie zatrzymywać i oskarżać obwinionego. Nie znali go przed dniem zdarzenia. Zatrzymanie pojazdu obwinionego spowodowane było wyłącznie stwierdzonym przekroczeniem dozwolonej prędkości jazdy.

B. K. (1) i M. K. (1) zgodnie zeznały, że obwiniony poruszał się z prędkością 50 km/h. Obydwie kwestionowały zachowanie funkcjonariuszy. Uważały, że radiowóz był schowany i niewidoczny. Nadto podały, że obwiniony był poinformowany przez brata o odbywającej się na ul. (...) kontroli pomiaru prędkości, wiedział więc w którym miejscu stoją funkcjonariusze. Wskazały, że jechali w kolumnie innych pojazdów.

B. K. (1) zeznała, że obwinionego zna od 1,5 roku, mieszkają razem, ich związek można określić jako konkubinaty. Oświadczyła, że jadąc samochodem patrzyła na licznik. Zeznała, że informacje o kontroli dokonywanej przez funkcjonariuszy otrzymali od brata K. K. w trakcie jazdy. W jej ocenie pomiar był wykonany niepoprawnie. Rozmawiając z funkcjonariuszami chciała mieć pewność, że policjant zmierzył prędkość właśnie pojazdu obwinionego, a nie innych znajdujących się opodal pojazdów. Przed nimi jechały inne pojazdy. Pomiędzy nimi a funkcjonariuszami doszło do zagorzalej dyskusji. Jeden z policjantów odchodząc użył słów obraźliwych jak na k 47.

M. K. (3) podała, że widziała licznik wskazywał 50km/h, lecz przyznała, że nie obserwowała go cały czas. Zeznała, iż siedziała z tyłu, nie za kierowcą, a po stronie pasażera, nie jest jednak pewna. Wskazała, iż funkcjonariusz był umundurowany i widoczny na chodniku. Od brata obwinionego przed rozpoczęciem jazdy otrzymali informację o pomiarze prędkości, wiedziała więc gdzie stoi policja. Oświadczyła, iż była zbulwersowana zachowaniem

funkcjonariuszy- rozmowa z nimi była nieprofesjonalna , a ton i komunikacja nastawione negatywnie. Nie pamiętała czy zatrzymywali się na światłach. Przed nimi i za nimi jechały pojazdy.

Sąd nie dał wiary zeznaniom w/w świadków. Pozostają one w sprzeczności z zeznaniami funkcjonariuszy policji, są niespójne. Wskazać należy, iż co prawda B. K. (1) i M. K. oświadczyły, iż widziały prędkościomierz wskazujący 50km/h, lecz już z zeznań M. K. (1) wynika, iż nie obserwowała go przez całą drogę. Sąd uznał, iż nie jest prawdopodobne by także B. K. (1) obserwowała prędkościomierza w pojeździe obwinionego nieprzerwanie przez całą drogę. Nadto, zeznania te pochodzą od osób bliskich obwinionego, które są zainteresowane rozstrzygnięciem w niniejszej sprawie. Relacje ich różnią się w kwestii momentu uzyskania informacji o pomiarze prędkości dokonywanym na ul (...).

B. K. (2), brat obwinionego, zeznał iż poinformował obwinionego o odbywającej się pod jego blokiem kontroli prędkości. Dodał, że nie wie, w którym miejscu był obwiniony, kiedy do niego dzwonił z tą informacją, ale był już w drodze. Wskazał, że od wykonanego telefonu do brata do momentu gdy zobaczył obwinionego, który był już zatrzymany przez policję minęło od 3 do 8 minut. Dodał, że widoczny z jego okna odcinek to około 100 metrów. Tak więc, nie widać stamtąd całej drogi, którą przebył obwiniony od wiaduktu do miejsca kontroli. Podał, że nie widział także momentu zatrzymania obwinionego, ani jego podejścia do miejsca kontroli. Gdy zszedł przed budynek jego brat był kontrolowany, wysiadł już z samochodu. Oświadczył, iż był świadkiem niegrzecznego zachowania policjanta. Była to kłótnia pomiędzy jego bratem a funkcjonariuszem.

Sądu uznał, iż zeznania w/w niewiele wnoszą do sprawy. Świadek jest bratem obwinionego, jest zatem zainteresowany rozstrzygnięciem na jego korzyść. Ze złożonych przez niego zeznań wynika, iż nie widział całej drogi przebytej przez obwinionego, z jego okien widoczny jest bowiem jedynie odcinek około 100m ul (...). O pomiarze prędkości informował obwinionego, gdy ten był już drodze. Nie był natomiast w stanie wskazać, gdzie znajdował się wówczas obwiniony. Na tej podstawie nie sposób ustalić czy informacja ta przekazana została obwinionemu przed dokonaniem pomiaru prędkości czy też po nim. Tej ostatniej sytuacji nie można wykluczyć zważywszy na wskazany przez świadka czas jaki minął od jego telefonu do brata do zejścia na dół, przed budynek i zauważeniu brata który był już kontrolowany. Świadek określił go na 3 do 8 minut. Podkreślić także należy, że zeznania B. K. w żaden sposób nie odnoszą się do samego wyniku pomiaru, nie podważają w tym zakresie zeznań funkcjonariuszy i wskazanej przez nich prędkości poruszania się pojazdu obwinionego. Świadek nie widział całej trasy przebytej przez obwinionego -z okna bowiem widać jedynie odcinek drogi (...) m., a pomiar dokonano z odległości 287m.

Odnośnie urządzenia (...) podać należy, że jest to urządzenie precyzyjne, posiada celownik optyczny z powiększeniem, które pozwala na namierzenie kontrolowanego pojazdu. Do dokonywania pomiaru wykorzystuje się bowiem wiązkę świetlną, a nie fale radiowe.

Nagranie z przeprowadzonej kontroli przedłożone przez obwinionego (k. 51, k. 61 – 61v) nie dotyczy bezpośrednio kwestii będącej przedmiotem postępowania tj. prędkości z jaką obwiniony poruszał się. Zawiera ono zapis fragmentu rozmowy obwinionego z funkcjonariuszami policji już po zatrzymaniu go do kontroli.

Obwiniony zarzucał funkcjonariuszom, że kontrola prędkości odbywała się w miejscu niedozwolonym, a radiowóz nie był widoczny z dostatecznej odległości dla kierującego. Należy jednak wskazać, że funkcjonariusz policji dokonujący kontroli pomiaru prędkości miał na sobie kamizelkę odblaskową koloru żółtego (k.43), zaś oznakowany radiowóz był zaparkowany w pobliżu, w miejscu bezpiecznym i widocznym z jedni. Zgodnie z § 18 ust. 4 Zarządzenia Nr 609 Komendanta Głównego Policji z 25 czerwca 2007 r. w sprawie sposobu pełnienia służby na drogach przez policjantów „(...) radiowóz powinien być ustawiony w miejscu bezpiecznym i widocznym dla uczestników ruchu”. Z przedłożonych zdjęć wynika, iż radiowóz stał w pobliżu miejsca kontroli prędkości, w miejscu bezpiecznym, nie utrudniał ruchu, był widoczny z jezdni, choć nie ulega wątpliwości, iż kierowcy poruszający się ul (...) od strony ul (...) nie mieli widoczności na w/w pojazd na całym odcinku tej ulicy. Funkcjonariusz dokonujący pomiaru był natomiast dobrze widoczny.

M. K. nie miał wątpliwości, że mierzył prędkość pojazdu obwinionego, a nie innych pojazdów poruszających się w sąsiedztwie obwinionego.

W związku z powyższym, zgromadzony materiał dowodowy w sprawie daje podstawy do uznania obwinionego K. K. (1) winnym tego, że w dniu 5 maja 2016 roku o godz. 19:30 w O. na ul. (...) kierując samochodem m-ki S. o nr rej. (...) przekroczył dopuszczalną prędkość o 31 km/h i poruszał się z prędkością 81 km/h.

Swoim zachowaniem wyczerpał znamiona art. 92a kw w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy Prawo o ruchu drogowym.

Zgodnie z art. 92a kw kto prowadząc pojazd nie stosuje się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym, podlega karze grzywny. Przedmiotami ochrony art. 92 a kw są porządek i bezpieczeństwo ruchu drogowego zagrożone przez niestosowanie się do ograniczenia prędkości określonego ustawą lub znakiem drogowym. W tym przypadku porządek ruchu drogowego jest zabezpieczony przez przestrzeganie dozwolonej prędkości jazdy, co niewątpliwie przekłada się na bezpieczeństwo ruchu drogowego. Art. 20 ustawy Prawo o ruchu drogowym wskazuje dopuszczalną prędkość, z jaką pojazdy mogą poruszać się po drogach, w terenie zabudowanym wynosi ona 50 km/h.

Obwiniony podczas wykonywanego przez funkcjonariuszy pomiaru prędkości na ul.(...), przekroczył dozwoloną prędkość, o 31 km/h, gdyż poruszał się na drodze z ograniczeniem do 50 km/h z prędkością 81 km/h.

Przy wymiarze kary, Sąd miał na względzie szkodliwość społeczną czynu obwinionego i naruszenie jednej z podstawowych zasad obowiązujących w ruchu drogowym.

W tym stanie rzeczy wymierzona obwinionemu kara grzywny w wysokości 300 złotych jest adekwatna do stopnia jego zawinienia i społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu oraz zmotywuje go do respektowania obowiązujących przepisów z zakresu ruchu drogowego.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 118 § 1 kw i art. 3 ust. 1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy o opłatach w sprawach karnych. Sąd obciążył obwinionego zryczałtowanymi wydatkami postępowania w kwocie 100 złotych i opłatą w kwocie 30 złotych.